

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa obnovy konania – žalovaného 2/ v pôvodnom konaní **B., a. s.**, so sídlom V., IČO: X., Č., zastúpeného JUDr. J. Č., advokátom, D., IČO: X. proti žalobcovi v pôvodnom konaní **S., štátny podnik**, so sídlom R., IČO: X., zastúpenému JUDr. D. I., advokátom, A., spol. s r.o., so sídlom N., IČO: X., a v pôvodnom konaní žalovanému 1/ **S., a. s.**, so sídlom M., IČO: X., **vo veci obnovy konania**, na odvolanie žalobcu v pôvodnom konaní proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. septembra 2013 č. k. 4Cb/1/2012-118, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. septembra 2013 č. k. 4Cb/1/2012-118 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. septembra 2013 č. k. 4Cb/1/2012-118 žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný 2/ v pôvodnom konaní podal návrh na obnovu konania podľa § 228 a nasl. O. s. p. vo veci rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 38Cb/83/2001 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/259/2007, v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 1Obo/152/2010. Písomným podaním došlým konajúcemu súdu dňa 11. decembra 2012, zobral navrhovateľ obnovy konania – žalovaný 2/ návrh na obnovu konania, vedený na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Cb/1/2012 v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd

žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov. Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ obnovy konania tým, že podal návrh na obnovu konania z procesnej opatrnosti, z dôvodu správania sa žalobcu, ktorý nepočkal na meritórne ukončenie danej veci v celosti a podal návrh na výkon exekúcie. Pôvodná, právoplatná časť rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 38Cb/83/2001, bola po podaní návrhu na obnovu konania zrušená iným spôsobom, a to uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo/41/2012 zo dňa 24. 10. 2012, nebol tu ďalej dôvod na obnovu konania. Písomným podaním zo dňa 20. decembra 2012 bol návrh na späťvzatie návrhu na obnovu konania zaslaný ostatným účastníkom konania, a to S., š. p., zastúpenému JUDr. D. I., ktorý súhlasil, aby konajúci súd Krajský súd v Bratislave predmetné konanie zastavil a zaviazal navrhovateľa, t. j. žalovaného 2/ na zaplatenie trov právneho zastúpenia v celkovej sume 26 726 eur. Podľa žalobcu žalovaný 2/ (navrhovateľ obnovy konania) podal úplne nekvalifikovaný návrh na povolenie obnovy konania a okrem toho sám tvrdil, že ho nepodal vážne, ale z opatrnosti, preto je tu dôvod posudzovať trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. Žalovaný 1/ S., a. s. sa k späťvzatiu návrhu vyjadrili písomným podaním zo dňa 23. januára 2013 s tým, že žalovaný 1/ so späťvzatím návrhu na obnovu konania súhlasí. Vzhľadom k súhlasu oboch účastníkov konania so späťvzatím návrhu na obnovu konania súd konanie vo veci návrhu na obnovu konania zastavil v súlade s ust. § 96 ods. 1 a 2 O. s. p. a výrok o trovách konania oprel o ust. § 146 ods. 2, prvá veta O. s. p., preto zaviazal žalovaného 2/ k zaplateniu trov konania a právneho zastúpenia žalobcovi v celkovej sume 26 726,49 eur. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júla 2013 č. k. 2Obo/28/2013-111 odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania a vrátil vec na nové konanie.

Napadnuté rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že žalobca v základnom konaní, S., štátny podnik zaviniť zastavenie konania tým, že podal na žalovaného v 2. rade neoprávnenú a nekvalifikovanú žalobu. Uviedol, že nepreukázal a neuniesol vecnú legitimáciu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a svoj právny vzťah odôvodnil na základe absolútne neplatnej zmluvy o pristúpení k záväzku. Ďalej uviedol, že žalobca zaviniť aj to, že voči žalovanému v 2. rade sa viedla neoprávnená exekúcia na Mestskom súde v Brne, ktorá bola zastavená a exekučný súd žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania, hoci z procesného hľadiska zastavenie exekúcie zaviniť žalobca, nakoľko exekúcia bola zastavená z dôvodu zrušenia exekučného titulu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh na obnovu konania bol potrebný a dôvodný a plnil svoj účel a podľa jeho názoru zaviniť zastavenie

obnovy konania žalobca a nie žalovaný v 2. rade. Podľa prvostupňového súdu je teda nepochybné, že navrhovateľ zoberal návrh na obnovu konania späť nie z vlastnej viny, ale z dôvodu správania žalobcu, a preto súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania trovy konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP.

Proti tomuto uzneseniu sa včas odvolal žalobca v pôvodnom konaní S., š. p., navrhol ho zmeniť a priznať odvolateľovi náhradu trov konania podľa predchádzajúceho písomného vyčíslenia. Odvolanie odôvodnil tým, že žalovaným v 2. rade podaný návrh na obnovu konania je v rozpore so zákonom, preto vôbec nemal byť podaný a ak by navrhovateľ návrh na obnovu konania nebol vzal späť, došlo by k jeho zamietnutiu. Podľa odvolateľa podal návrh proti neprávoplatnej časti rozsudku a bol podaný po lehotách troch mesiacov resp. troch rokov podľa § 230 O. s. p. Poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o trovách konania skúma iba otázky dôvodnosti podaného návrhu na obnovu konania a zavinenia účastníkov na zastavení konania o obnove konania, nie otázky týkajúce sa konania vo veci samej. Podľa názoru odvolateľa súd nesprávne hodnotil zavinenie na zastavení konania o obnovu konania posudzovaním pôvodného, základného konania a osvojil si nenáležité a nesprávne tvrdenia, ktoré uviedol žalovaný v 2. rade vo svojich podaniach. Namietol, že súd prvého stupňa uvedené závery urobil napriek tomu, že sa ani neoboznámil so spisom v základnom konaní. Poukázal ďalej na nepochopiteľný názor krajského súdu v napadnutom uznesení o zavinení neoprávnenej exekúcií proti žalovanému v 2. rade vedenej v Českej republike a pripojil rozhodnutie Krajského súdu v Brne sp. zn. 20 Co 94/2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a) mohlo sa začať i bez návrhu; b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné; c) bolo zastavené, d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania.

Predmetom konania vo veci je návrh na obnovu konania. Návrhom zo dňa 02. 04. 2012 uplatnený nárok na obnovu konania, ktorý nárok nebol do späťvzatie návrhu prejednávaný, navrhovateľ obnovy - žalovaný v 2. rade zbral späť písomným podaním zo dňa 10. 12. 2012.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. K takémuto výroku rozhodnutia o náhrade trov konania mohol súd prvého stupňa dospieť potom ako zistil, že na danú procesnú skutočnosť (späťvzatie návrhu na obnovu konania) nie je možné aplikovať ust. § 146 ods. 2 O. s. p., t. j., že neboli splnené podmienky v tomto ustanovení upravených výnimiek. Teda za predpokladu, že nešlo o procesné zavinenie zastavenia konania navrhovateľom alebo odporcom a nešlo o správanie sa odporcu, ktoré viedlo navrhovateľa k späťvzatiu návrhu.

Súd prvého stupňa sa citovaným ust. § 146 O. s. p. dôsledne neriadil, keď vyvodil záver o procesnom zavinení zastavenia konania postupom žalobcu (S., štátny podnik) v pôvodnom konaní, ktoré bolo návrhom na obnovu konania napadnuté a vychádzal aj z iného konania, exekučného konania vedeného v Českej republike Mestským súdom v Brne a Krajským súdom v Brne proti povinnému – navrhovateľovi obnovy konania. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav, nesprávne aplikoval ako aj nesprávne vyložil použité ustanovenie § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p., keď na splnenie podmienok na použitie ust. § 146 ods. 2 O. s. p. posudzoval skutkové okolnosti v iných konaniach a výrok napadnutého uznesenia nezodpovedá súdom prvého stupňa použitého ust. § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie o náhrade trov konania, pričom súd prvého stupňa je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 27. januára 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová